

Kraków, 22.12.2016 r.

Załącznik nr 1

**Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej zawierające opinię
o odmowie poparcia w sprawie wniosku o nadanie
dr. Bogdanowi Wilińskiemu
stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie–biologia**

Podstawą do sformułowania uchwały są oceny osiągnięcia naukowego, ogólnego dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego Kandydata w ujęciu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami), w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. nr 84, poz. 455 z późniejszymi zmianami) sformułowane przez recenzentów i pozostałych członków Komisji Habilitacyjnej.

Dr Bogdan Wiliński ukończył studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. M. Kopernika w Krakowie (obecnie Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum) w 1978 r. na tej uczelni, w 1992 roku, uzyskał stopień doktora nauk medycznych. Promotorem doktoratu był Profesor dr hab. Zbigniew Srebro, a praca doktorska nosiła tytuł „Aktywność osi podwzgórze-kora nadnerczy w przebiegu przeszczepialnej białaczki L1210”. Habilitant uzyskał w 1982 r. I, a w 1986 r. II stopień specjalizacji z pediatrii.

Dr n. med. Bogdan Wiliński aktualnie jest zatrudniony jako starszy wykładowca w Zakładzie Biologii Rozwoju Człowieka, Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa, Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum.

Ocena osiągnięcia naukowego

Kandydat przedstawił do oceny osiągnięcie naukowe zatytułowane „**Wpływ wybranych związków chemicznych na tkankowy poziom endogennego siarkowodoru w różnych narządach myszy**” w postaci cyklu prac. Na całość cyklu publikacji przedstawionych przez dr. Bogdana Wilińskiego składa się 6 prac doświadczalnych. Wszystkie prace opublikowane zostały w języku angielskim w okresie od 2011 – 2013 roku w trzech wydawnictwach krajowych PAN. Dwie z tych publikacji ukazały się w czasopiśmie *Pharmacological Reports* z listy JCR (o współczynniku wpływu IF = 2,445; 2,165) wydawanym przez Instytut Farmakologii PAN w Krakowie. Z kolei trzy prace z listy JCR opublikowane zostały w wydawnictwie *Folia Biologica (Kraków)* Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie (IF = 0,657; 0,657; 0,889). Jedna publikacja bez wskaźnika oddziaływania IF ukazała się w czasopiśmie *Folia Medica Cracoviensia* wydawanym przez Oddział PAN w Krakowie. Sumaryczny Impact Factor w/w prac wynosi 6,813, zaś liczba punktów MNiSW - 98.

Dr hab. Marcin Ufnal w swojej recenzji napisał, że każda z przedstawionych jako osiągnięcie naukowe prac jest zawarta na 2-3 stronach, a opis wyników nie stanowi więcej niż pół strony. Wykazane w cyklu prace posiadają pięciu lub sześciu autorów, pomimo dość prostego modelu eksperymentalnego i stosunkowo małej liczby wyników. Ponadto zastosowana metoda oznaczania siarkowodoru w tkankach (metoda Siegela) jest obciążona dużym błędem pomiarowym. Jednak przyznał też, że jest to częściowo usprawiedliwione szczególnie, że prace te miały charakter jedynie porównawczy. Dr hab. M. Ufnal biorąc pod uwagę wyniki badań przedstawionych w cyklu prac oraz dyscyplinę naukową, której dotyczy postępowanie habilitacyjne uznał, że osiągnięcie naukowe dr Wilińskiego nie spełnia kryteriów określonych w art.16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.)

Pan prof. dr hab. Jędrzej Antosiewicz w swej recenzji napisał: przystępując do oceny ogólnej, uważam, że zgromadzony przez Habilitanta dorobek przedstawiony jako osiągnięcie habilitacyjne nie jest imponujący, aczkolwiek stanowi spójną merytorycznie całość. Stwierdził również, że warunek „znacznego wkładu” Autora w rozwój dyscypliny naukowej jest formalnym wymogiem w stosunku do rozpraw habilitacyjnych, zapisanym w Ustawie z dn.14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (art. 17 ust. 1). W przypadku osiągnięcia naukowego pana dr Wilińskiego można stwierdzić, że wkład ten jest dosyć skromny. W zasadzie we wszystkich pracach

model badawczy i stosowane techniki są takie same. Habilitant wraz z zespołem wykazuje, że określone traktowanie np. metforminą czy witaminą D wywołuje (lub nie) zmiany w stężeniu H_2S . Brak jest w tych pracach nawet próby określenia, dlaczego doszło do takich zmian i jaki był mechanizm tych zmian.

Z kolei Pan dr hab. Waldemar Szaroma w swojej recenzji napisał, że cel podjętych przez dr n. med. Bogdana Wilińskiego i współautorów badań ocenia jako wartościowy, ważny i właściwy. Dotyczy on istotnej i nie w pełni poznanej, a w ostatnim okresie intensywnie badanej problematyki związanej z rolą siarkowodoru (H_2S) i donorów H_2S w regulacji wielu procesów fizjologicznych zachodzących w organizmach zwierzęcych. Celem badań było wykazanie, czy atorwastatyna, karwedilol, paracetamol, witamina D3, metformina i naturalne oraz sztuczne słodziki wywierają wpływ na stężenie H_2S w mózgu, sercu, wątrobie i nerkach samic myszy. Wybór zastosowanych w badaniach ośmiu związków był podyktowany faktem, że część z nich (pięć) to powszechnie stosowane leki. Dr hab. Waldemar Szaroma stwierdził, że przedstawiony cykl prac, określonych jako osiągnięcie naukowe stanowi wystarczającą podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Wyniki uzyskane z przeprowadzonych badań są interesujące i odpowiadające na pytania zawarte w hipotezie badawczej, a co najważniejsze mają znaczenie praktyczne. Oceniając dorobek naukowy dr n. med. Bogdana Wilińskiego recenzent jednoznacznie stwierdza, że chociaż ten dorobek jest skromny w jego odczuciu jest na tyle wartościowy, że w całej rozciągłości zasługuje na pozytywną ocenę. Habilitant niezależnie, że jest specjalistą II stopnia z pediatrii, jest także specjalistą z zakresu fizjologii zwierząt. Dr hab. Szaroma uważa, iż ma On pełne kwalifikacje niezbędne w samodzielnym podejmowaniu decyzji i rozwiązywaniu problemów naukowych.

Pani dr hab. Katarzyna Pawłowska-Góral stwierdziła, że podpisuje się pod recenzją Pana dr hab. M. Ufnala. Podkreśliła prostotę schematu badań, niewielkie spektrum analizowanych parametrów, co prowadzi do konkluzji, że nie można uznać osiągnięcia naukowego dr B. Wilińskiego jako wystarczającego do nadania mu stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Z kolei dr hab. Robert Stawarz, wyraził opinię, że owszem osiągnięcie naukowe dr Wilińskiego jest skromne, ale co tak naprawdę oznacza stwierdzenie „znaczący wpływ...”. Podkreślił, że Habilitant jest praktykującym lekarzem, aktywnie popularyzującym naukę.

Natomiast dr hab. Agnieszka Greń, zwróciła uwagę na wzrost aktywności publikacyjnej kandydata po 2008 roku. Przypomniała, że w Autoreferacie dr Wiliński podkreślił, że prowadził pionierskie badania nad wpływem karwedilolu i metforminy.

Pan prof. dr hab. G. Węgrzyn stwierdził, że osiągnięcie naukowe dr Wilińskiego nie spełnia wymogów ustawy, ponieważ nie wnosi znaczącego wkładu w rozwój biologii. Habilitant przeprowadził „analizę stanu” a nie wyciągnął wniosków, nie podjął próby analizy mechanizmów obserwowanych zmian. Od każdej habilitacji oczekujemy „czegoś” nowego, a nadając kandydatowi stopień doktora habilitowanego dajemy mu prawo do kształcenia i promowania doktorów, ale oczekujemy stawiania hipotez, wyciągania wniosków, rozwiązywania problemów naukowych. Osiągnięcie naukowe dr B. Wilińskiego nie spełnia kryteriów stawianych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami), w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. nr 84, poz. 455), gdyż składające się na nie publikacje zawierają jedynie dane pomiarowe, zapewne cenne, ale w dalszym ciągu jedynie dane, bez choćby próby określenia mechanizmu badanego zjawiska.

Ocena ogólnego dorobku naukowego

Na podstawie analizy bibliometrycznej z 6 maja 2016 roku dr n. med. Bogdan Wiliński od doktoratu w 1992 roku opublikował 24 prace (oprócz 6 prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego), w tym 7 oryginalnych prac twórczych w czasopismach z listy JCR o łącznym wskaźniku wpływu $IF = 11,314$ i punktacji MNiSW = 138 oraz 1 pracę poglądową o $IF = 0,737$ i punktacji MNiSW = 15. Ponadto Autor opublikował 14 oryginalnych prac w czasopismach bez współczynnika wpływu IF z listy B MNiSW o sumarycznej liczbie 69 punktów MNiSW i 2 prace poglądowe o łącznej ilości 7 punktów MNiSW. Łącznie za swoje w/w publikacje Habilitant uzyskał $IF = 12,051$ i 229 punktów MNiSW. Liczba cytowań wynosi 93 (Web of Science Core Collection 1945-2016 z 6.05.2016r.), natomiast współczynnik Hirscha 6.

Dr hab. Marcin Ufnal uznał, że łączny wskaźnik oddziaływania ($IF=12,051$) wszystkich opublikowanych prac jest dość skromny, biorąc pod uwagę cieszącą się dużym zainteresowaniem tematykę prac. Ponadto napisał, że dr B. Wiliński nie wykonywał żadnej recenzji dla międzynarodowych czasopism naukowych, co może świadczyć o ograniczonej rozpoznawalności prac opublikowanych przez dra Wilińskiego.

Wszyscy Recenzenci stwierdzili, że Habilitant nie pełnił funkcji kierownika projektu finansowanego ze źródeł pozauczelnianych takich jak: NCN czy MNiSW.

Dr hab. Waldemar Szaroma analizując dorobek Habilitanta zwrócił uwagę na stępujące kwestie:

- od uzyskania doktoratu z medycyny w 1992 roku do 1999 roku nie opublikował On żadnej pracy,
- od 2000 roku do 2007 roku Habilitant opublikował 8 prac w czasopismach z listy B MNiSW,
- od 2008 roku do 2015 roku opublikował 8 prac z sumarycznym wskaźnikiem wpływu $IF=12,051$ oraz 8 prac z listy B MNiSW.

Z powyższego zestawienia wynika, iż 2/3 całego dorobku naukowego dr n. med. Bogdana Wilińskiego przypada na okres ostatnich 6 lat. Ten zintensyfikowany okres Jego dorobku naukowego jest znaczący i recenzent ocenił go bardzo dobrze. Stwierdził również, że gdyby taką aktywność naukową Habilitant prezentował od doktoratu do 2008 roku to ocena jego dorobku naukowego byłaby bardzo wysoka. Recenzent z przykrością stwierdził, że w autoreferacie nie znalazł żadnych informacji o odbytych przez Habilitanta stażach naukowych i to zarówno krajowych jak i zagranicznych. Z drugiej strony zauważył, że oceniając aktywność naukową Kandydata nie sposób pominąć faktu, iż podjął On współpracę z pracownikami innych Katedr i Zakładów w obrębie macierzystej uczelni.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Wszyscy recenzenci uznali dorobek dydaktyczny oraz popularyzujący naukę dra Wilińskiego za dobry. Na uwagę zasługuje aktywność dydaktyczna Habilitanta: zajęcia dydaktyczne, promotorstwo i recenzja prac licencjackich docenione nagrodami studenckimi. Zwrócili również uwagę na Jego dużą aktywność w popularyzowaniu osiągnięć naukowych poprzez wykłady na festiwalach nauki oraz w artykułach popularnonaukowych w lokalnych gazetach. Prof. dr hab. J. Antosiewicz podkreślił, że Habilitant prowadził szkolenia dla studentów rodziców na temat opieki nad noworodkiem oraz zajęcia z resytucji krążeniowo-oddechowej i pierwszej pomocy. Natomiast dr hab. W. Szaroma w swej recenzji napisał, że Habilitant uczestniczył w licznych szkoleniach przeznaczonych dla lekarzy pediatrów w ramach kształcenia ustawicznego i gromadzenia punktów edukacyjnych. Dr n. med. Bogdan Wiliński jest od 1978 roku członkiem Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego. Jest On również od 2001 roku członkiem Stowarzyszenia Lekarzy Prywatnie Praktykujących przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie.

Konkluzja

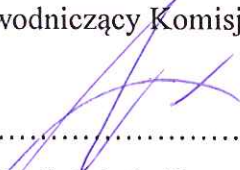
Komisja Habilitacyjna, biorąc pod uwagę osiągnięcie naukowe, ogólny dorobek publikacyjny, dydaktyczny i organizacyjny, w jawnym głosowaniu, stosunkiem głosów tak: 1, nie: 3, wstrzymujący: 3, negatywnie zaopiniowała wniosek dr. Bogdana Wilińskiego o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii.

W drugim głosowaniu Komisja stosunkiem głosów tak: 6, nie: 1, wstrzymujący: 0; poparła wniosek o odmowie nadania dr. B. Wilińskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

.....
Dr hab. Agnieszka Greń

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

.....
Prof. dr hab. Grzegorz Węgrzyn